

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE
privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Sergiu Titica împotriva Primăriei satului Cigîrleni, raionul Ialoveni

(anularea dispoziției de concediere, restabilirea la serviciu și încasarea
prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-211/26

PIGD Nr. 2-23159859-01-2ra-19032026

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. C. Albu)

Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

8 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 9 noiembrie 2023, Sergiu Titica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Cigîrleni, r-nul Ialoveni, solicitând anularea Dispoziției nr. 34/P din 9 august 2023 privind eliberarea sa din funcție, restabilirea în funcție cu încasarea drepturilor salariale aferente perioadei de absență forțată și repararea prejudiciului moral în cuantum de 300 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a activat în funcția de director al Casei de Cultură din satul Cigîrleni, raionul Ialoveni, în baza contractului individual de muncă din 9 august 2021. Prin Dispoziția nr. 34/P din 9 august 2023, acesta a fost concediat în temeiul pretinsei absențe nemotivate de la locul de muncă timp de peste patru ore consecutive în ziua de 6 august 2023.

3. Reclamantul a susținut că dispoziția de concediere este ilegală și abuzivă, invocând că la 7 septembrie 2023 a formulat cerere prealabilă prin care a solicitat anularea acesteia și restabilirea în funcție.

4. A invocat că la data pretinsei absențe, ansamblul folcloric „Cununița Grîului”, pe care îl coordona, participa la Festivalul „Preacurată-i fața pâinii” din satul Taraclia, raionul Căușeni, împrejurare cunoscută de angajator. Potrivit reclamantului, lipsa sa de la locul de muncă a fost determinată de exercitarea atribuțiilor de serviciu, inclusiv de necesitatea transmiterii repertoriului muzical al ansamblului, astfel încât nu putea fi calificată drept abatere disciplinară. Totodată, acesta a susținut că nu i-a fost respectată procedura disciplinară, nefiindu-i oferită posibilitatea de a prezenta explicații, iar măsura concedierii ar fi fost dispusă pe fondul conflictelor anterioare cu primarul, după ce fusese anterior restabilit în funcție prin hotărâre judecătorească.

5. Pârâtul nu a recunoscut acțiunea, susținând că dispoziția de concediere a fost emisă cu respectarea cerințelor legale și că reclamantul a lipsit nemotivat de la serviciu mai mult de patru ore consecutive, fapt ce constituie temei de concediere potrivit art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii. Acesta a susținut că explicațiile reclamantului nu sunt susținute de probe și nu justifică părăsirea locului de muncă fără aprobarea angajatorului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin [hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 17 aprilie 2025](#), acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat Dispoziția nr. 34-P din 9 august 2023 privind concedierea lui Sergiu Titica în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, s-a dispus restabilirea acestuia în funcția de director al Căminului Cultural din satul Cigîrleni, raionul Ialoveni, cu compensarea salariului pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu, începând cu 9 august 2023 și până la restabilirea efectivă în funcție. S-a încasat de la Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni, în beneficiul reclamantului, cu titlu de prejudiciu moral, echivalentul unui salariu mediu lunar, iar în rest s-a respins pretenția privind repararea prejudiciului moral ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 14 mai 2025, Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 17 aprilie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii atacate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin [decizia Curții de Apel Centru din 5 noiembrie 2025](#), apelul declarat de Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni, a fost respins, și menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 17 aprilie 2025.

9. Instanța de apel a constatat că Sergiu Titica a fost angajat, în baza contractului individual de muncă din 9 august 2021, în funcția de director al Căminului Cultural din satul Cigîrleni, iar fișa postului, aprobată la 10 august 2021 și adusă la cunoștința acestuia sub semnătură, prevedea atribuții privind organizarea vieții culturale, promovarea creației populare și desfășurarea activităților cultural-artistice. Prin Dispoziția nr. 34-P din 9 august 2023, reclamantul a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pentru pretinsa absență nemotivată de la locul de muncă timp de patru ore consecutive în ziua de 6 august 2023.

10. Totodată, instanța de apel a reținut că, la data indicată, activitatea reclamantului era legată de participarea ansamblului Căminului Cultural la Festivalul „Preacurată-i fața pâinii”, eveniment cunoscut de angajator, iar acțiunile întreprinse de Sergiu Titica au avut drept scop coordonarea și asigurarea prestației artistice, în limitele atribuțiilor prevăzute de fișa postului.

11. Instanța de apel a apreciat că lipsa reclamantului de la sediul instituției nu putea fi calificată drept absență nemotivată, în condițiile în care specificul funcției

de director al unui cămin cultural presupune desfășurarea unor activități și în afara sediului instituției, inclusiv participarea sau coordonarea evenimentelor culturale.

12. Instanța de apel a mai constatat că procedura disciplinară nu a fost respectată efectiv, întrucât angajatorul nu a examinat în mod real explicațiile reclamantului și circumstanțele concrete ale cauzei, fiind afectat dreptul salariatului la apărare. În consecință, a concluzionat că prima instanță a reținut întemeiat lipsa unei abateri disciplinare și a dispus legal anularea Dispoziției nr. 34-P din 9 august 2023, restabilirea reclamantului în funcția de director al Căminului Cultural din satul Cigîrleni și compensarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă.

13. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a apreciat că suma acordată de prima instanță, echivalentă unui salariu mediu lunar, constituie o reparație echitabilă și proporțională consecințelor concedierii ilegale, iar pretențiile suplimentare au fost respinse în mod justificat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 13 martie 2026, Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 5 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

15. În motivarea recursului, recurenta a invocat dezacordul cu soluțiile instanțelor inferioare, susținând că acestea ar fi fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, precum și în baza unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor.

16. Recurenta a susținut că instanța de apel nu ar fi examinat efectiv argumentele decisive invocate în apel, în special cele privind regimul de muncă al intimatului, obligația de subordonare față de angajator și interdicția părăsirii locului de muncă fără acordul prealabil al acestuia.

17. Totodată, a invocat faptul că instanțele ar fi interpretat eronat noțiunea de absență nemotivată de la locul de muncă și ar fi ignorat probele prezentate de angajator, inclusiv actele de constatare a absenței, lipsa unui ordin de delegare și lipsa acordului angajatorului pentru părăsirea locului de muncă.

18. Recurenta a mai susținut că sancțiunea concedierii a fost aplicată legal, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, iar instanțele au intervenit nejustificat în prerogativa angajatorului de a aplica răspunderea disciplinară. De asemenea, a contestat acordarea prejudiciului moral, susținând că acesta nu a fost dovedit prin probe pertinente.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

20. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

21. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

22. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

23. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 5 noiembrie 2025.

25. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 10 februarie 2026 (f.d. 98). Prin urmare, recursul declarat la 13 martie 2026 este considerat a fi depus în termen.

26. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt întemeiate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o apreciere riguroasă a probelor administrate.

33. Completul de judecată apreciază ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel, care a reținut că lipsa reclamantului de la sediul instituției în ziua de 6 august 2023 nu putea fi calificată drept absență nemotivată, în condițiile în care activitatea acestuia era legată de coordonarea participării ansamblului Căminului Cultural la Festivalul „Preacurată-i fața pâinii”, eveniment cunoscut angajatorului și circumscris atribuțiilor sale de serviciu.

34. În mod corect, instanța de apel a reținut că specificul funcției de director al unui cămin cultural presupunea desfășurarea activităților și în afara sediului instituției, iar împrejurarea că reclamantului nu i-a fost permisă deplasarea împreună cu ansamblul nu putea justifica calificarea conduitei sale drept abatere disciplinară. Totodată, instanța a constatat întemeiat că angajatorul nu a examinat efectiv explicațiile reclamantului și circumstanțele concrete ale cauzei, ceea ce denotă nerespectarea procedurii disciplinare.

35. Argumentele recurente au primit un răspuns explicit și suficient în decizia recurată. Instanța de apel a explicat motivele pentru care a apreciat concedierea ca fiind nelegală, a justificat anularea dispoziției de concediere, restabilirea reclamantului în funcție și acordarea drepturilor salariale aferente perioadei de absență forțată, precum și a despăgubirilor morale. În aceste condiții, recursul exprimă, în esență, un dezacord cu aprecierea deja efectuată de instanța de apel, fără a evidenția elemente care să impună o altă concluzie.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat